

ת"פ 27395/04/14 - מדינת ישראל נגד אפטמו מגון

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 27395-04-14 מדינת ישראל נ' מגון

בפני המאשימה
כב' השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

נגד הנאשם
אפטמו מגון

גזר דין

הנאשם שבפניי הודה במסגרת הסדר בביצוע עבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין תשל"ז-1977 והיזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 בחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן היו הנאשם והמתלוננת בני זוג במועד הרלבנטי לכתב האישום, כאשר המתלוננת ביקשה להיפרד מהנאשם ואולם הנאשם התקשר אליה מספר פעמים בתאריכים 11-12.4.14 ואמר לה כי במידה ולא תחזור אליו הוא יהרוג אותה ויתאבד.

בהמשך לכך, אמר הנאשם בביתה של המתלוננת לאחיה הקטין כי בכוונתו ליסוע לקרית מלאכי ולהרוג את המתלוננת. הנאשם נכנס אל חדרה של המתלוננת, שבר שם מעמד תמונות, נחתך כתוצאה מכך בידו, ואז החל לקרוע את תמונות המתלוננת כשדמו מכתים את החפצים, ובנסיבות אלו אמר לאחיה של המתלוננת "שיהיה לה מזכרת ממני".

במסגרת ההסדר שבין הצדדים, הוסכם כי הנאשם לא יורשע בשלב ראשון וישלח לתסקיר חובה נוכח גילו הצעיר.

הוצהר כי עמדת המאשימה הינה להרשעה ולרכיבים נוספים, כאשר ההגנה עותרת לשל"צ ואי הרשעה. לפיכך, לא הורשע הנאשם במסגרת הכרעת הדין.

בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים, לאחר שהתסקיר הראשון ביקש להמשיך באבחון הנאשם ולבחון את יכולתו לשיתוף פעולה.

התסקיר הנוכחי ממליץ על אי הרשעתו של הנאשם בדין. יחד עם זאת, מהתסקיר עולה כי הנאשם הינו בעל חשיבה לא בשלה המתקשה לבטא את רגשותיו באופן מילולי מותאם, ונוטה לצבור כעסים ולפיכך עלול במצבי משבר ולחץ להחצין

התנהגות אימפולסיבית ואלימה.

מחד, הודגש כי נשמר הנתק עם המתלוננת וכי הנאשם מצליח להתמיד בשירותו הצבאי וזוכה להערכת מפקדיו, ומאידך, נמצא כי הוא ממשיך לשלול איומים ואלימות מצדו ומתקשה לראות את הפגיעה והנזק שהסב למתלוננת.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוקט בגישה מצמצמת ולוקח אחריות חלקית על מעשיו.

המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים, אשר אף ב"כ הנאשם אינו חולק על הפגיעה בהם, ובהם זכותה של המתלוננת לשלוות נפשה, ולהגנה על בטחונה.

סבורה אני כי נסיבות התיק מלמדות על פגיעה ממשית בערכים המוגנים, שכן הנאשם לא הסתפק באיום חד פעמי על המתלוננת, אלא שב ואיים עליה מספר פעמים בשיחות טלפון ואף עשה כן אל מול אחיה הקטין של המתלוננת.

בנוסף, הוא צירף מעשה לאיום כאשר שבר חפץ בחדרה של המתלוננת ואף העובדה כי הוכתם בדם, לא מנעה ממנו לציין בפני האח כי מדובר במזכרת למתלוננת.

אין ספק כי כאשר נחשפה המתלוננת לחפצים בחדרה המוכתמים בדמו של הנאשם, וזאת בצירוף לאיומים להורגה, קמה בכך פגיעה ממשית בערכים המוגנים.

עמדת המאשימה הינה כי המתחם ההולם בנסיבות תיק זה, הינו החל במאסר על תנאי ועד 15 חודשי מאסר, ומקובלת עלי עמדה זו, אף בהתחשב בפסיקה, הן בעניין קורניק רע"פ 1293/08 ובהתחשב בענישה נוספת דומה.

באשר לגזירת העונש בתחומי המתחם, עותרת המאשימה לעונש מאסר אשר ניתן לרצותו בעבודות שירות, כאשר ההגנה עותרת להימנע מהרשעה.

הכלל הינו כי מי שמודה בעבירות דינו להיות מורשע, כאשר בתי המשפט נמנעים מהרשעה בנסיבות חריגות, כאשר מוכח נזק קונקרטי ופגיעה קשה אפשרית בשיקומו של הנאשם, ומנגד, כאשר העבירה עצמה מאפשרת שלא להרשיע בגינה.

עתירת ההגנה הנסמכת על תסקיר שירות המבחן, מתבססת בעיקר על היעדר עבר פלילי ועל גילו הצעיר של הנאשם.

נפסק כי שיקולים אלו אינם עולים כדי נזק קונקרטי או פגיעה קשה בשיקום הנאשם.

בעניין זה, הרי שברע"פ 2136/15 בעניין פלוני, אשר נידון לאחרונה בבית המשפט העליון בעניינו של קטין, קבע בית המשפט העליון כי לא ניתן להניח שכל הרשעת קטין צפויה לפגוע באופן מהותי באפשרותו להשתקם, וכי גם לגבי קטינים יש להוכיח קיומו של נזק קונקרטי הצפוי לנאשם מההרשעה.

בנסיבות תיק זה, לא מצאתי כי הוכח נזק קונקרטי לנאשם חרף גילו הצעיר, ולפיכך אף מבלי להידרש לקריטריון השני שעניינו בעצם העבירה שבוצעה, איני סבורה כי יש מקום להימנע מהרשעתו.

באשר לגזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, הרי שכאמור נסיבות המעשה חמורות. יחד עם זאת, סבורה אני כי יש מקום לבחון את המעשה שבוצע בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובאישיותו הלא בשלה. כן יש להתחשב, בכך שאף לעמדת המתלוננת, הנאשם לא יצר עמה קשר מאז ביצוע העבירה, וכן בהיעדר עבר פלילי, בחיסכון שבהעדת המתלוננת ואחיה הקטין ובקבלת האחריות על ידי הנאשם.

בנסיבות אלו, סבורה אני כי אין מקום למצות את הדין עם הנאשם, ולפיכך אני מרשיעה את הנאשם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ובלבד לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.

2. 1,500 ₪ פיצוי למתלוננת.

הפיצוי ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.7.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, כ"ד אייר תשע"ה, 13 מאי 2015, במעמד הצדדים.